

parcursul anului pe care înainte cu trei sute șazeci și cinci de zile îl numeam tot „nou”. Trei sute șazeci și cinci de zile au făcut ca anul „nou” să devină „trecut”...

Învățăm să fim optimiști, să dezvoltăm o gândire pozitivă, privim încredători spre viitor și sperăm în „mai bine”. În lumea noastră modernă și emancipată, ce înseamnă oare „mai bine”?

Cândva, în anii trecuți, credeam că lucrurile artificiale, sintetice, ne vor aduce bunăstare și multe nevoi vor dispărea și oamenii vor trăi mai bine și vor fi mai bogați. Așa credeam, și oamenii de știință căutau să descopere și să inventeze o mulțime de lucruri care să le înlocuiască pe cele naturale, a căror rezerve se epuizează atât de repede. Iar azi, „mai binele” înseamnă „E”-uri în alimentația noastră nesănătoasă și înseamnă „compuși sintetici care provoacă cancer” și înseamnă „poluare”, „efect de seră” și „încălzire globală” și boli nemainălnite, gripe cu tulpini noi, viruși și microbi necunoscuți. Iată cum sunt măcinate constant trupurile visătorilor doritori de „mai bine”.

Și oare ce „mai bine” să ne dorim într-o lume mecanizată și automatizată, cibernetizată? În curând nu va mai trebui să muncim, pentru că roboții vor munci în locul nostru. Și probabil nici să gândim nu va mai trebui, fiindcă calculatoarele au o putere inegalabilă de monitorizare și sintetizare ce n-o putem egala. Bietele noastre minți optuze!

Politica și diplomația vor salva lumea din criza economico-financiară; „Vom face totul!”-spun guvernele. „Vom implementa sisteme moderne și democratice și în lume va fi mai bine”. Oare de ce ne apare un zâmbet amar pe buze? Ce nu e în ordine cu noi?

De-aș avea puterea, aș face ca

lumea să amuțească o clipă... doar atât cât să se audă „Tic-Tac”-ul cadentat ce prevestește viitorul. Doar atât cât să audă toți: „*Vai, zice Domnul de copiii răzvrățiți, care iau hotărâri fără Mine, făc legăminte care nu vin din Duhul Meu, și îngărămădesc astfel păcat peste păcat!*” (Isaia 30:1) Probabil atunci, lumea noastră modernă ar înțelege că „mai bine” înseamnă „ascuns în Cristos”, înseamnă apropiere de Domnul, înseamnă sfințire. Eu nu pot să fac ca lumea să amuțească nici măcar pentru o clipă dar noi, copiii lui Dumnezeu, putem fi sare și lumină. De vom fi așa, poate că „Anul Nou” va aduce ceva „mai bine” pentru o lume veche și bolnavă.

Camelia Sabău

ANUNȚURI:

Luni ora 18 - Ședință de comitet

Miercuri ora 18 serviciu de închinare

Joi - ora 10 și ora 18 servicii de închinare

Duminică

- ora 10 - Serviciu de închinare

- ora 18 Studiu biblic

STUDIUL BIBLIC:

Deuteronom 31:34

Cel care n-a învățat să răspundă cu iubire la iubirea lui Dumnezeu va gusta din rigoarea dreptății Lui.

Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu. Deci pregătește-te să te întâlnești cu Domnul, Dumnezeul tău!

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste Biruința

Anul IX, Nr. 422 din 28 Decembrie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

GARANȚIA SIGURANȚEI

Anul acesta a fost o lecție aspră pentru toți cei care au îndrăznit să creadă că structurile omenești sunt solide și de neclintit. Ca într-un joc de castele pe nisip am asistat la prăbușirea unor concerne industriale de renume, la falimentul celor mai mari bănci și la căderea unor corporații uriașe. Am văzut majoritatea economiilor mondiale ale țărilor celor mai avansate tremurând de frica recesiunii, iar oamenii înnebuniți de durerea pierderii locurilor de muncă, în incapacitatea de a-și plăti datoriile la bănci și speriați de spectrul sumbru al sărăciei. Și ca și cum n-ar fi destul, această plagă, asemenea unei caracatițe uriașe, atinge cu tentaculele ei într-o măsură mai mare sau mai mică, toate țările civilizate. Nu este de mirare că cei mai mulți oameni se uită spre viitor cu frică și groază, speriați că vremurile care urmează vor aduce necazuri și mai mari.

În astfel de circumstanțe chiar și copiii lui Dumnezeu ajunge să le fie zdruncinată credința, uitându-se cu îngrijorare la ceea ce se întâmplă în jurul lor. Însă mai mult ca niciodată suntem obligați să ne întoarcem hotărâți cu fața spre Dumnezeu înțelegând că El este Domnul nostru iar promisiunile Sale nu sunt doar pentru vremurile bune ci rămân pentru totdeauna.

Când am devenit copiii lui Dumnezeu, Cristos Și-a asumat toată responsabilitatea purtării noastre de grijă până în cele mai mărunte detalii. Ca și oameni răscumpărați din păcat și înzestrați cu o natură nouă, noi putem trece în mod accidental și pasager prin stări de îngrijorare, incertitudine, neliniște sau teamă dar nu avem niciun drept și niciun motiv să rămânem acolo. Credința ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu este o credință care nu tremură, nu se îngrijorează și nu se teme. Baza încrederii noastre nu este cuvântul omului ci însuși promisiunea Domnului Isus: ” **căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.”** (Evrei 13:5). Această frază este una dintre cele mai ciudate și interesante propoziții din Biblie, fiind construită în întregime din negații, tocmai pentru a scoate în evidență imposibilitatea ca Isus Cristos să-i părăsească pe copiii Săi.

Scrutând viitorul și ceea ce ne rezervă el, ar trebui să fim mai degrabă preocupați de trăirea unei vieți sfinte și predate total Domnului, fără a ne mai uita cu îngrijorare la

ceea ce va veni. Câtă binecuvântare, câtă alinare, câtă pace, câtă liniște, ce har, ce bucurie sfântă există în inima copiilor lui Dumnezeu care trăiesc bazându-se pe făgăduințele scumpe ale lui Cristos care promite că nu-i va părăsi niciodată.

Pășește în noul an cu hotărârea fermă de a sta așezat în voia Domnului, umblă cât mai aproape de El și fii dispus să-i auzi la fiecare pas cuvintele: „*Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi*”.

pastor *Daniel Chereji*

La cumpăna dintre ani, stau mereu cu tinerii de vârsta mea și ne amintim prin tot ce am trecut în anul precedent. Fiecare an ce trece e ca o fotografie pe care la început am sperat să o încadrăm în cele mai frumoase amintiri, să aducem în prim-plan noi prieteni și să clădim lucruri spre lauda lui Dumnezeu. La final, analizăm fiecare rezultat și ne raportăm la noua imagine, căutând să vedem cât de bine L-am reflectat pe Creator celor din jur. Îi mulțumim pentru tot prin ce am trecut, pentru că la final, în ciuda luminii nefavorabile, a ploilor și norilor ce ne-au umbrit uneori cărarea, El ne-a ocrotit și am reușit să admirăm cum ne-a purtat de grijă încă un an.

Ne pregătim astfel pentru un nou an, imaginând noi strategii de a surprinde esența tinereții. Hotărâm ca Dumnezeu să fie Artistul. Să aducem înaintea Sa planurile noastre și să-L lăsăm fără teamă să ne călăuzească și să așeze în fotografia noastră de final de an binecuvântările pe care El ni le-a pregătit. Deseori, cei mai mulți speră ca începutul de an să fie intrarea într-o lume nouă. Pragul dintre

ani să le șteargă orice urmă a trecutului și astfel prin forțe proprii să se țină de promisiunile sau idealurile ce și le-au propus, dar eșecul este inevitabil, căci mai devreme sau mai târziu ele se dovedesc a fi în van. Așadar doar Dumnezeu ne poate asigura un an nou fericit, iar oferta lui este nelimitată și gratuită.

Un an nou fericit și binecuvântat!

Amalia Lupu

...Se scurg ultimele clipe ale acestui an și încerc să fac un bilanț al vieții trăite în acest an. Ceea ce este cert este că Dumnezeu nu a încetat să mă binecuvânteze, să mă călăuzească și să mă păzească de accidente, iar pentru aceasta nu am cuvinte să Îi mulțumesc îndeajuns, dar, privind din cealaltă perspectivă, mă gândesc : eu cât la sută l-am dat din viața mea Lui, cât l-am slujit: 90%?, 50%? ...aa... e prea mult... sau măcar 15%?... Cu regret în suflet o spun că puteam să dau mai mult din viața mea, din timpul meu, din ceea ce mi-a daruit Dumnezeu.

Anul acesta am trăit experiențe frumoase alături de Dumnezeu, dar și momente în care am simțit că totul se prabușește peste mine, chiar dacă atâtea întrebări au rămas fără răspuns. Dificultățile și frământările m-au ajutat să înțeleg ce imens privilegiu este să fiu copilul Lui. «Cum voi răplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?».

Intrând în noul an plin de entuziasm, doresc ca să trăiesc în fiecare zi în ascultare de Domnul, aplicând Cuvântul Lui în viața mea, mulțumit că am posibilitatea să mă simt în siguranță în mâna Sa.

Marius Buruian

Mulțumire

Îți mulțumesc, Doamne, că atunci când norii negri au scrutat orizontul vieții mele, în acest an, Tu mi-ai adus cerul Tău în inima mea.

Îți mulțumesc, Doamne, căci, chiar atunci când neputința, boala ori disperarea de orice fel mi-au asediat sufletul, Tu ai fost Acela care Te-ai apropiat de mine în mod constant, cu aceeași gingășie, delicatețe și tandrețe prin Cuvântul Tău, de sufletul meu, liniștindu-mi inima îngrijorată.

Îți mulțumesc, Doamne, căci, chiar și atunci când am fost îngenunchiată sub povară, Tu ai fost Acela care m-ai ridicat și m-ai susținut prin frații mei, care au știut să-mi coloreze viața, să o înfrumusețeze și să rezoneze cu ceea ce era în sufletul meu.

Lacrimi calde îmi brăzdează obraji și nu știu cum să-Ți mulțumesc pentru că Tu mi l-ai dăruit pe Titus... și o familie unică, familia mea!

Îți mulțumesc pentru toate situațiile în care Tu Te-ai ascuns în acest an, ai tăcut ori ai lăsat loc misterului... în această manieră ai reușit cu destulă dibăcie și măiestrie să mă provoci mai mult în a Te cunoaște... a Te descoperi iar și iar... în a nu mă sătura de Tine!

Îți mulțumesc, Doamne, căci, chiar și atunci când am obosit și am refuzat să merg mai departe, Tu ai fost Acela care, prin puterea Duhului Sfânt, mi-ai dăruit călăuzire și curajul de a păși alături de Tine, prin credință și mai departe, dăruindu-mi o poftă neostoită de viață ce izvorăște din Tine!

Îți mulțumesc, Doamne, că și atunci când am greșit și nu am fost ceea ce trebuia să fiu, Tu mi-ai reamintit în

permanență că, dacă-mi pare rău, Tu ești gata să mă ierți, să mă reinnoiești, și că Îți dorești cu ardoare să modelezi în mine chipul și asemănarea Ta, în cel mai fidel mod cu putință.

Îți mulțumesc, Doamne, căci chiar și atunci când cutele sufletului meu tind să se plieze datorită cicatricilor dobândite pe parcurs, Tu ești Acela care-mi dăruiești puterea de a ierta, de a zâmbi și de a merge mai departe, doar prin Harul Tău!

Aș vrea să-Ți spun, Doamne, căci, chiar dacă am suferit unele pierderi în trecut, și uneori mai doare, Îți mulțumesc pentru faptul că, fiecare clipă din viața mea care trece, mă simt mai aproape de Tine, iar lacrimile se transformă în bucurie, știind că într-o zi voi fi împreună cu Tine în cer. Nu știu ce-aș mai putea să-Ți spun, decât că sunt recunoscătoare pentru atâta grijă și preocupare pe care le reverși zilnic asupra mea... de aceea aș vrea să-Ți dăruiesc întreagă ființa mea, cu toată dragostea mea, ca să continui să locuiești tu în ea...

Claudia Hosu,
o femeie binecuvântată

Mai bine...

Când plouă în suflet, poate fi afară o minunată zi însoțită de vară sau o strălucitoare zi de iarnă cu zăpadă pufoasă, căci tot tristețe aduce. Într-o lume veche și bolnavă, ce-ar putea face un an nou?!

Ne-am obișnuit să întâmpinăm Anul Nou cu bucurie, cu gălăgie, cu urări și zâmbete. Uităm în momentele acelea de toate greutățile în care ne-am zbatut pe